

[Brorsen.]

minister. Jeg ser ganske vist, at han ikke er til Stede, men det kan jeg jo ikke gøre for, og det, jeg udtaler her, kommer vel ogsaa nok til hans Kundskab.

Jeg havde med Hensyn til hele Forfatningssagen stillet det Spørgsmaal til Statsministeren, om det da var Meningen, naar vi nu skulde have en Forfatningsændring med Overgang til Etkammersystem, at de 51 pCt. i et og alt skulde bestemme, saaledes at de 49 pCt. overhovedet ikke fik noget som helst at skulle have sagt. Det gav Anledning til, at den højtærede Statsminister kom ind paa en længere Udtalelse om Forholdet mellem Oppositionen og Regeringen her i denne Sal og i det hele taget i det politiske Arbejde nu fremefter. Jeg maa imidlertid sige, at hverken de Udtalelser, den højtærede Statsminister fremsatte, eller de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har gjort om dette Æmne, interesserer mig eller mit Parti det fjerneste. Hvorledes hele dette Forhold vil udvikle sig, vil Tiden vise, og jeg har forklaret, hvorledes vor Stilling i det hele taget vil blive som Opposition: at vi til enhver Tid vil tilkendegive, hvorledes vi stiller os til de enkelte Spørgsmaal, der kommer til Behandling her paa Rigsdagen. Det skal ikke i den Forstand være en negativ Opposition, at vi siger nej til alt uden i det hele at motivere vor egen Stilling, men ved Behandlingen af de forskellige store Spørgsmaal vil vi, enten gennem Ændringsforslag eller gennem selvstændige Forslag, tilkendegive, hvorledes vi mener, at det paagældende Spørgsmaal bedst kan løses.

Jeg maa i denne Forbindelse sige, at naar Statsministeren udtaler sig om den nuværende Oppositions Stilling, saa er der altid en vis Indignation i Stemmen, naar han ser tilbage til Fortiden, og man har det Indtryk, at han ligesom vil antyde, hvor underkuede Socialdemokraterne var her paa Rigsdagen og i det politiske Liv i det hele taget, da de i sin Tid var i Opposition. Er der nu nogen, der vil tro paa noget saadant? Jeg tror ikke, at Socialdemokraterne selv gør det — i saa Fald maa de have en meget kort Hukommelse. Nej, de Herrer paa Regeringsbænkene maa være taknemmelige i den Henseende for den mere taktfulde Opposition, som de har her i Rigsdagen i 1936. Vi forstyrre ikke deres Møder, heller ikke ude i Landet, og vi tager fuldkommen sagligt paa de forskellige Spørgsmaal, der foreligger.

De Herrer skulde tænke tilbage paa den Tid, da Socialdemokratiet var i Oppo-

sition. Det skulde det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gøre; han er ganske vist ikke saa gammel her i Salen, men han kender temmelig sikkert Socialdemokratiets Historie ogsaa fra den Tid, da Partiet var i Opposition. Jeg kan huske en Udtalelse — den ligger nu en hel Del Aar tilbage — af afdøde Landbrugsminister Anders Nielsen netop med Hensyn til Socialdemokraternes Opposition i den Tid, da vi havde en Venstreregering her i Landet. Han sagde: Den kræver ind, denne Opposition, den kræver en Sag løst, før den er moden, den byder over, naar Sagen ligger for, den tilegner sig Æren, naar Sagen er løst. — Dette forekommer mig at være en særdeles karakteristisk Udtalelse med Hensyn til Oppositionen dengang, med Hensyn til Socialdemokratiets hele Holdning over for Venstres forskellige Regeringer.

Hvad i øvrigt de forskellige Spørgsmaal angaar, som Statsministeren udtalte sig om, har vi jo ikke faaet nogen Besked om, hvorledes man egentlig har tænkt sig at løse disse Spørgsmaal. Naturligvis forlanger vi heller ikke at faa Besked herom i Detailler, men det havde nu været rart nok, om vi havde faaet en lille Oversigt over, i hvilken Retning man tænker sig at løse de forskellige store Spørgsmaal. I den Henseende er der imidlertid ikke Tale om, at Taagen er spredt, kun meget faa positive Udtalelser er fremkommet, og derfor er vi stadig i Uvished med Hensyn til, hvad der skal ske i den kommende Tid vedrørende disse Spørgsmaals Løsning.

En Ting har vi dog faaet at vide, og det kan naturligvis ogsaa have sin Betydning: at der skal nedsettes en Række Kommissioner, i hvert Fald er der bebudet en to-tre Stykker. Vi skal have en Kommission vedrørende Forfatningen, vi skal have en Kommission vedrørende Skatterne, og vi skal have en Trafikkommission, og saa har enkelte socialdemokratiske Medlemmer, der har haft Ordet her, givet Udtryk for, om der ikke var Mulighed for, at visse Spørgsmaal blev undersøgt i en Kommission.

Jeg vil om dette Kommissionsspørgsmaal sige, at der er Tilfælde, hvor det kan være rigtigt at behandle en Sag i Kommission, før den kommer i Rigsdagen. Den kan være saa kompliceret, at det er af største Betydning, at man henter Folk udefra. Men i al Almindelighed maa man alligevel fraaade, at vi i et parlamentarisk styret Land kommer alt for meget ind paa at lade os regere af Kommissioner. Vort Parti har den Opfattelse, at det er de parlamentariske